

TATIANA AMOSOVÁ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

NOVÁ BUDOVA MUZEA HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

HODNOCENÍ VEDOUCÍHO PRÁCE PROF. ING. ARCH. LADISLAVA LÁBUSE

ÚVOD

Zadání nové budovy Muzea hlavního města Prahy u severojižní magistrály v místě bývalého Nádraží Těšnov se opíralo o konkrétní stavební program Muzea HMP. Zadání bylo obtížné nejen díky velikosti a složitosti stavebního programu, ale i kvůli relaci požadovaných ploch vůči kapacitě pozemku nebo vazby magistrálu, ovlivňující stávající atmosféru a prostředí místa. Základním východiskem návrhů byla vazba nové budovy muzea na město a zároveň vazba na magistrálu a míra jejího zapojení do řešení okolí stavby.

Velikost stavebního programu omezovala možnosti koncepce návrhu, vylučovala použití volnějším prostorových řešení formou scitěrního objektu v „parkově řešeném prostoru“ podél magistrály, jak je tomu u stávající budovy muzea. Většinu studentů vedl rozsah zadaného stavebního programu ke koncepci volně navozující na blokové uspořádání okolní zástavby, větších objemových celků sestávajících z menších elementů.

Při zadání ATZBP jsem předpokládal, že v rámci BP bude zpracována „jen“ menší, třeba administrativní část objektu. Studenti však nepřistupovali ke zpracování BP formálně, a tudíž chtěli rozpracovat především tu hlavní a také atraktivnější – výstavní část muzea. Navíc, vzhledem k vzájemnému prolnutí administrativních a výstavního provozů v tomto návrhu, by bylo velmi obtížné a nejednoznačné naplnit původní předpoklad řešit v rámci BP jen provozně a dispozičně nebo dokonce objemově ucelenou a oddělenou část provozů. Proto jsme se vzájemně dohodli, že v rámci BP zpracuje bakalářka celý objekt, ale v měřítku 1:100. Což vzhledem velikostí prostorů nedělá problém, a pouze části, které vyžadují více podrobností, třeba hygienické zázemí, zpracuje v měřítku 1:50. Tuto skutečnost, enormní rozsah a provozní i technickou složitost řešené stavby, pramenící z mé dohody se studentem, prosím zohlednit při hodnocení práce.

KONCEPCE

Tatiana Amosová se rozhodla stavbu nového muzea řešit objemově poměrně výraznou formou, založenou na spirálovitě stoupající atiky hmoty sálů, zvedající se od nižšího východního štítu po západní vyšší štít, obepínajících centrální halu s prosklenou střechou. Tím získal její návrh do vlnku pevnou kostru, na kterou bylo možné stavět rozhodnutí řešení dílčích objemových, provozních a dispozičních i architektonických prvků.

Stavba je formována jako objekt mezi magistrálou a sousedním blokem. Díky poměrně malému objemu stavby i rozčlenění hmoty jižní fasády na menší objemy, či zešikmění linie atiky východní a západní fasády, se daří dosáhnout relativní soliternosti objektu muzea v prostoru podél magistrály. Muzeum vytváří svébytným tvarováním půdorysu i objemu stavby samostatný, výtvarně pojatý element. Tento koncept přináší jedno z možných řešení, adekvátní této komplikované situaci a složitým podmínkám lokality.

Půdorysné centrum stavby je tvořeno centrální halou, které však kromě přízemí nevytváří provozní centrum muzea. Sály jsou od ní odděleny prosklenou fasádou,

takže působí spíše dojmem otevřeného vnitřního atria, i když je na úrovni střechy zasklené. Hala není využita a nemá smysl ani jako vertikální komunikace propojující výstavní sály. Hlavní vertikální komunikace a hygienické zázemí jsou integrovány, takže vlastně skryty ve východním křídle sálů. Umístění hlavního schodiště do východního křídla, kromě nepřehlednosti provozní orientace a organizace výstavních sálů muzea, se projevuje nepříznivě zejména ve 4. podlaží, kde nejsou díky dislokaci administrativních provozů výstavní sály v celé ploše půdorysu, a výstavní plochy jsou rozděleny na dvě slepé části.

Nevyužití potencionálu centrální haly a hlavní vertikální komunikace muzea patří ke slabším, jinak poměrně zdařilého řešení takto složitěho zadání návrhu stavby Muzea HMP, v tak obtížných podmínkách, na úrovni ATZBP.

V rámci vlastní BP nebylo snadné takto složitý úkol transformovat do roviny technické dokumentace stavby. Vzhledem ke specifickému zadání velké stavby s velkými prostory výstavních sálů bylo dohodnuto, že BP bude zpracována v měřítku 1:100 a pouze část stavby s menšími místnostmi v měřítku 1:50.

HODNOCENÍ

Tatiana Amosová v rámci vlastní BP na druhý pokus naplnila, v relaci složitosti zadání a projektu, požadovaný standard transformace vlastního návrhu na úrovni architektonické studie do podoby technické dokumentace.

Podarilo se jí naplnit a dořešit hlavní aspekty návrhu a v celkové rovině projekt úspěšně posunout do roviny technické projektové dokumentace. V rámci tohoto procesu učinila mnohá rozhodnutí směrem ke zlepšení původního návrhu, za všechny jmenuji pozici zastřešení centrální haly, které však nebylo využito k většímu začlenění haly do provozního organismu muzea. Upozornění na tento detail však odebírá pozornost od řady dílčích pozitivních posunů dopracování studie během práce na BP.

Naplnění základních atributů BP v rovině dokumentace výkresů architektonicko-stavebního řešení nebylo odpovídajícím způsobem uplatněno i v rovině stavebního detailu a interiéru, které působí spíše o snaze splnit formální požadavky kladené na BP, než opravdu nalézt dořešení návrhu stavby i na úrovni těchto kategorií.

ZÁVĚR

Vzhledem k rozsahu a složitosti zadání, je nakonec bakalářská práce zpracována poměrně uspokojivě. Absolventka prokazuje schopnost hledat řešení i pro tak komplikované úkoly.

Celkově projekt hodnotím 69 body, v klasifikační stupnici ESTC známkou na pomezí C a D.

Ladislav Lábus

16. 6. 2019